

at sige, at jeg tror, det er nødvendigt, at vi snart faar indført en Bestemmelse i Forretningsordenen, hvorefter vi faar Klarhed over, hvem der skal lede et Udvalgs Arbejde, naar Formanden for Udvalget finder paa at rejse bort i flere Maaneder og lade Sagen ligge stille hen. Jeg gad vide, hvad der vilde ske, hvis noget lignende indtraf for Finansudvalget, at Formanden enten paa Grund af Bortrejse eller Sygdom...

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem ikke opholde sig for længe ved dette, da han selv erkender, at det her rejste Spørgsmaal hører hjemme indenfor Udvalget angaaende Forretningsordenen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Det har jeg ikke gjort, men jeg ønsker, at Spørgsmaalet maa blive behandlet der.

Formanden: Der hører det ogsaa hjemme.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Ude i Landet sidder Vælgerne og tror, at vi i et Udvalg bestiller noget, naar der er nedsat et saadant, men der gaar Maaned efter Maaned, og Udvalget bestiller intet. Jeg gad vide, om det er derfor, vi holder en Rigsdag, at vi skal føre her inde i Salen nogle Forhandlinger, der kan blive gengivne i Rigsdagstidenden og blive refererede i Bladene, men for øvrigt skal vi ikke bestille noget. Jeg ønsker ikke at have Ansvar for det. Man har tidligere talt om Begravelsesudvalg, og det, ider blev præsteret i forrige Samling i det angaaende dette Lovforslag nedsatte Udvalg, berettiger fuldt ud til Anvendelsen af dette Navn.

Jeg har ikke meget at føje til, hvad jeg tidligere har sagt angaaende selve Sagen, idet Lovforslaget taler for sig selv. Det gaar ud paa, at Officerer og militære Befalingsmænd i det hele skal ligestilles med Landets øvrige Borgere overfor den kommunale Beskatning. Det er et Retfærdighedskrav, og jeg kan ikke tro, at der nu, da vi tredie Gang møder frem med dette Krav, virkelig er et Flertal i denne Sal, der tør modsætte sig en saadan Reform. Den nuværende Regering har proklameret, at den vil gøre et alvorligt Arbejde for at afskaffe Privilegierne. Det er jeg taknemmelig for, men her er der netop et Privilegium, givet til enkelte Mennesker, der i Forvejen er økonomisk sikrede, for

fleres Vedkommende endog med meget store Lønninger. Jeg skal saaledes nævne, at der er Generaler med 10,000 Kr. aarlig. Disse Folk har endvidere Pension. De indtager en langt solidere økonomisk Stilling end Tusinder og atter Tusinder her i Landet, der en skønne Dag kan blive stillede overfor det Forhold ikke at vide, hvor de skal skaffe det daglige Brød fra, og alligevel beskattes disse sidste Folk, der maaske tjener netop saa meget, at de kan føre en nogenlunde jævn Tilværelse, i Kommunen med op til 12 pCt. af deres Indtægt, medens man for Folk, der tjener indtil 10,000 Kr., opretholder det Privilegium, at der ikke kan kræves mere end 2 pCt.'s Indtægtsskat af dem til Kommunen. Jeg føler mig overbevist om, at hvis det blev gjort til et Valgspørgsmaal, vilde 99 pCt. af de danske Folketingsvælgere udtale sig for dette Lovforslag. Denne Sag kunde i og for sig godt vedtages uden Udvalg, men jeg ved paa den anden Side godt, at Tingets Flertal atter i Aar vil have Sagen henvist til Udvalg, og jeg vil da slutte med at udtale Haabet om, at der endelig for en Gangs Skyld maa blive arbejdet i et saadant Udvalg. Hidtil er det ikke sket.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Heller ikke jeg skal gøre mange Bemærkninger. Forsvarsministeren er forhindret fra at være til Stede, og det er derfor ogsaa paa hans Vegne, jeg tager Ordet. Men da det er et kommunalt Spørgsmaal, der her ligger for, kan der være noget berettiget i, at ogsaa Indenrigsministeren siger et Par Ord derom.

Der har ved tidligere Lejligheder, og jeg synes med Rette, været gjort opmærksom paa, at de Folk, hvorom Lovforslaget handler, ikke er stillede helt paa samme Maade som andre Tjenestemænd, idet de bliver kommanderede snart et, snart et andet Sted hen, og jeg skal gøre opmærksom paa, at man ved deres Lønningers Ansættelse har taget i Betragtning, at de havde det Fortrin at være sikret mod, hvor de end kom hen — uden Hensyn til Skatteprocentens Størrelse i vedkommende By —, at svare mere end 2 Procent i Skat. Jeg maa maaske til, hvad der tidligere har været fremført, føje, at Sagen har en anden Side end den, det ærede Medlem nævtede, naar han talte om, at de paagældende Befalingsmænd havde Privilegium paa ikke at svare mere end 2 Procent i Skat, og det er Hensynet til de paagældende Kommuner. Man er